

Filmhuis

Amerongen Leersum
presenteert

Nieuwsbrief 85, april 2011

Still Walking

Beste filmliefhebbers,

Dit weekend heb ik geen tijd om zelf een nieuwsbrief te schrijven. Beter dan het vervolg kan ik het echter toch niet doen. De recensie is van Kevin Thoma, van cinema.nl. Hij gaf hem het maximaal aantal van vijf sterren. Twintig bezoekers van de site gaven hem gemiddeld een 4,5. Een zeer hoge score dus. En die film hebben wij zomaar hier op 27 april!

Ze hebben er allemaal weinig zin in, en toch zoeken de familieleden uit Still Walking elkaar op. De verdrinkingsdood van de oudste zoon moet nu eenmaal worden herdacht, met rituelen en herkauwde herinneringen. De overgebleven zoon, die nog steeds in de schaduw van zijn broer staat, neemt zijn nieuwe vrouw en dier zoontje mee; in de trein bereiden ze zich voor op de bijeenkomst, terwijl moeder thuis hetzelfde doet en vader mokkend een ommetje maakt.

Het meesterlijke Still Walking observeert dit gebroken en gebrekkig gelijmde gezin met de interesse van een toevallige gast. De camera beweegt hoogstens drie keer, en ook dan staat het je vrij om het kader af te tasten, de blik op een gezicht of gebaar te richten, of misschien ook wel op een trein in de verte. Daarnaast maakt regisseur Hirokazu regelmatig ruimte voor stillevenen die even symbolisch als alledaags zijn: een gedroogd bloesemtakje in een vaas, tegelscherven op de badkamervloer. Veel scènes verwijzen vooruit of terug; zo belandt de film steeds bij de steile trap naar het ouderlijk huis, de ene keer in gezelschap, de andere keer terwijl hij in zijn eentje door een jonge jogger wordt gepasseerd. Die precieze beelden en variaties geven de film evenwicht en een bijna vanzelfsprekende diepzinnigheid.

Razend knap is het dat Hirokazu met allerlei details sympathie weet te wekken voor zijn personages, terwijl hij ook toont hoe hypocriet of moeizaam ze zich jegens elkaar gedragen. Geen gesprek of het slaat om zodra een van de deelnemers de deur uit is of iemand anders erbij komt; pijnlijke stiltes worden met gepraat over koetjes en kalfjes overbrugd.

In de meeste films gebeurt vroeg of laat iets dramatisch om zulke verhoudingen op scherp te stellen, maar Hirokazu heeft lak aan die vertelconventie en blijft liever zo dicht mogelijk bij de realiteit. Je ziet de oude moeder nog eerder haar kunstgebit spoelen dan dat ze in een heftige huilbui uitbarst. Typisch Japans misschien, die ingetogenheid; tegelijkertijd zijn de sfeer en thema's van Still Walking universeel, en maakt iedereen wel eens zo'n eindeloze zomerdag mee. Een dag die afwisselend ontspannen en enerverend is, plichtmatig en spontaan, met spelende kinderen op de achtergrond, een potje badminton en veel eten. Genoeg lome routine om het gezellig te houden.

Al in [Nobody Knows](#) (2004) had Hirokazu een feilloos oog voor de manier waarop een gezin zichzelf staande houdt. De kinderen die in die film door hun ouders in de steek worden gelaten, gaan kopje onder; de familie uit Still Walking lijkt ondanks alles overeind te blijven. En zoals bij de meeste families gebeurt dat met bedrieglijk kleine dingen. Door samen te koken, bijvoorbeeld, of door nieuwe tandenborstels klaar te leggen. Je hebt een genie als Hirokazu nodig om te laten zien hoe groots zulke overlevingsstrategieën eigenlijk zijn.

We vertonen deze kwaliteitsfilm **woensdag 27 april 2011** in de Stallerij van Herberg Den Rooden Leeuw in Amerongen. Let wel, net als de vorige keer, in Den Rooden Leeuw. We konden deze ene keer onze gewoonte van om en om in Amerongen en Leersum namelijk niet vasthouden. De zaal is, zoals gewoonlijk, open om 19.30 uur. De film begint **om 20.00 uur**.

Kaarten zijn weer te koop bij de bibliotheken van Amerongen en Leersum.

U kunt ook reserveren op tel.nr. 0343-450261 en 451274 of via

filmhuis.amerongen@skiam.nl.

Namens het Filmhuis,

Theo Witkamp